

ב"ל (חיפה) 8981-09-09 - אבו מוך מוחמד חאמד נ' המוסד לביטוח לאומי

ב"ל (חיפה) 8981-09-09 - אבו מוך מוחמד חאמד נ' המוסד לביטוח לאומי מחוזי עבודה חיפה
ב"ל (חיפה) 8981-09-09

אבו מוך מוחמד חאמד
ע"י ב"כ עו"ד אירית פשרל-פנחס
נגד

המוסד לביטוח לאומי
ע"י ב"כ עו"ד רן נסים
בית דין אזורי לעבודה בחיפה
[11.02.2013]

כב' השופטת (בדימ') מיכל אריסון-חילו
נציג ציבור (עובדים) מר שלמה גולדמן
נציג ציבור (מעבידים) מר יהודה מילוא
פסק - דין

1. התובע, מר מוחמד אבו מוך, הגיש ביום 23.10.08 למוסד לביטוח לאומי (להלן - הנתבע) תביעה להכיר באירוע שאירע, לטענתו, ביום 2.2.08 כב"תאונת עבודה" כמשמעותה בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב] התשנ"ה-1995 (להלן - החוק).

2. התביעה נדחתה על ידי הנתבע במכתבו מיום 31.12.08, מן הטעם שלא הוכח קיומה של תאונת העבודה הנטענת, וכי אי הכושר לעבודה שניתן לתובע בגין התקופה שמיום 2.2.08 עד 29.2.08, מקורו היה במצב תחלואתי טבעי, ממנו סבל התובע ולא באירוע הנטען על ידו. כנגד החלטה זו הוגשה התביעה דנן. עובדות המקרה

3. התובע, יליד שנת 1988, עבד משנת 2006 ובמועד הרלוונטי לתביעה, בחנות למכירת מוצרי חשמל "אלקטרו מגדאל בע"מ" (להלן - החנות) בבאקא-אל-גרבייה. התובע הועסק בתפקיד איש מכירות, כשלטענתו במסגרת עבודתו הוא נדרש, בין היתר, לסדר סחורה על מדפי החנות תוך הסתייעות לעיתים בסולם (ר' לצהיר התובע, מוצג ת/1, סע' 3-4).

4. בטופס ההודעה על פגיעה בעבודה, שהגיש התובע לנתבע (ר' מוצג נ/3), ציין התובע כי ביום 2.2.08 בשעה 12:30 נפל בעבודתו מסולם בעת סידור הסחורה ונחבל בעיקר בגבו וברגלו הימנית; עוד ציין התובע כי באותו היום נמסרה הודעה על כך למנהל החנות, מר רסמי מג'אדלה (להלן - המנהל). בתצהירו ובחקירתו הנגדית העיד התובע כי "החליק" על הדרגה הכי עליונה בסולם, ונפל "על הרצפה אחורה על הגב ולצד" (ר' מוצג ת/1, סע' 5; עמ' 6 לפרוטוקול, ש' 10-15; עמ' 7, ש' 29-32). אין מחלוקת בין הצדדים, כי לאירוע הנפילה הנטען לא היו עדים. בחקירתו הנגדית העיד התובע, כי לאחר קימתו מהרצפה בכוחות עצמו, הודיע על נפילתו למר עומר מג'אדלה, עובד נוסף בחנות ואחיו של מנהל החנות (להלן - עומר) (ר' עמ' 3 לפרוטוקול, ש' 23-27).

5. לטענת התובע, יום ה- 2.2.08 היה יום שבת, בו אמור היה לעבוד עד לשעה 18:00, אולם עקב פגיעתו הוא שוחרר בסמוך לאחר הפגיעה למנוחה בביתו, וזאת על ידי עומר, אשר קיבל את אישור המנהל לכך (ר' עמ' 6 לפרוטוקול, ש' 23-31).

התובע העיד כי רק למחרת היום ניגש לקבלת טיפול רפואי בקופת החולים, אצל ד"ר עבדול חמיד גזאוי. עיון בביקור הרפואי מיום 3.2.08 מלמד, כי התובע התלונן על "כאבי שרירים מעל רגל ימנית בחלק ירך ימני אחורי ושוק מזה כ- 5 חודשים" (ר' מוצג נ/1), ולא הזכיר דבר אודות הנפילה הנטענת בעבודה ואודות כאבי הגב הנטענים. כך גם עולה מעיון במרשם הרפואי מיום 13.2.08, אצל ד"ר יחיא מוחמד, לאחר שהתובע גם נבדק על ידי האורטופד ואף בפניו לא הזכיר דבר אודות הנפילה הנטענת בעבודה (ר' מוצג נ/2).

בתצהירו ובחקירתו הנגדית טען התובע, כי מסר לרופאיו אודות נפילתו בעבודה, אולם לא ברור לו מדוע פרט זה לא נרשם על ידם, ויוטעם כי התובע אינו מכחיש כי מסר גם לרופאיו כי סבל מכאבי שרירים כ- 5 חודשים עובר לאירוע הנטען על ידו (ר' מוצג ת/1, סע' 8; עמ' 5 לפרוטוקול, ש' 13-2).

6. לתובע נמסר טופס בל/250 החתום על ידי המנהל והמאשר את גרסת התובע לעניין אופן פגיעתו; על טופס זה לא צוין תאריך, והמנהל העיד בחקירתו הנגדית כי טופס זה מולא על ידי רואה-החשבון שלו, רק כחודש-חודשיים לאחר מועד הפגיעה הנטען, וזאת משרק במועד זה מסר התובע לראשונה למנהל כי לכאורה נפגע ביום 2.2.08, והמנהל נעתר לבקשתו לקבלת הטופס (ר' עמ' 8 לפרוטוקול, ש' 9-23). יוער כי המנהל, רסמי מג'אדלה, מקורב לתובע, אשתו היא אחותו של אם התובע (ר' עמ' 8 לפרוטוקול ש' 15-16).

רק ביום 7.10.08, בחלוף שמונה חודשים ממועד האירוע הנטען, הונפקה לתובע תעודה רפואית ראשונה לנפגע בעבודה, ובתיאור התאונה נרשם: "נפילה מסולם בעת סידור מוצרי חשמל" (ר' מוצג נ/4).

התובע נעדר לטענתו מהעבודה בעקבות התאונה למשך 4 חודשים, במהלכם נזקק לטיפול ואף נותח בגבו, הכל כעולה מהחומר הרפואי שצורף.

7. במהלך הדיון בתיק, הזמין התובע תחילה את מנהל החנות, מר רסמי מג'אדלה לעדות, בעדותו ציין המנהל כי לא נמסרה לו כל הודעה על האירוע הנטען על ידי התובע; לאחר שנשמעה עדות המנהל ומשעדות זו לא היתה נוחה לתובע, ביקש התובע להזמין גם את עומר מג'אדלה כעד מטעמו, וזאת על אף שעומר לא צוין בטופס ההודעה על פגיעה בעבודה, כמי שדווח לו על הפגיעה. לאחר בחינת טענות הצדדים ועל מנת לתת לתובע את יומו בבית הדין, נעתרנו לבקשת התובע (ר' החלטה בעמ' 11 לפרוטוקול, ש' 13-27). בישיבת ההוכחות הנוספת שנקבעה לשמיעת עדותו של עומר, ביקש התובע להגיש תמונות של סולמות מעץ וממתכת, שלטענתו נעשה בהם שימוש בחנות לפני ואחרי פגיעתו, אותם התובע צילם לטענתו בחודשים אפריל-מאי 2011, וזאת לאחר שמיעת עדות המנהל. נוכח התנגדות הנתבע להגשת התמונות בטרם שמיעת עדות המנהל לגביהן, הוזמן המנהל בשנית ובעדותו הכחיש כי נעשו שינויים כלשהם בסולמות החנות לאחר מועד הפגיעה הנטען (ר' עמ' 24 לפרוטוקול).

עיקר טענות הצדדים

8. לטענת התובע בסיכומיו, יש להכיר באירוע התאונתי מיום 2.2.08 כבתאונת עבודה, זאת בהסתמך על עדותו האמינה והעקבית שלא נסתרה. באשר לעדויות של המנהל ועומר, שהם עדיו, טוען התובע כי עדויות אלה רצופות בסתירות ובאי דיוקים והתכחשותם לאירוע, על אף שדווח להם עליו בזמן אמת, נובעת כולה מחשש המנהל מתביעה נגדו בגין רשלנות; חשש זה נלמד מהעדויות ומהתמונות שהוצגו בפני בית הדין (ר' מוצג ת/3), מהם עולה כי בחנות הוצבו סולמות שאינם תקינים לשימוש, בהם נדרשו העובדים ובכללם התובע להשתמש.

9. הנתבע מנגד מבקש בסיכומיו לדחות את התביעה כבר בשלב העובדתי, משלטענתו לא הוכח קיומו של אירוע תאונתי בעבודה ביום 2.2.08, וגרסה זו של התובע אינה נתמכת בתיעוד הרפואי או באישור המעביד. אף גרסת התובע כי הסולם ממנו נפל היה פגום, עלתה לראשונה בחקירתו הנגדית, מה גם שהמנהל הכחיש בעדותו בבית הדין כי נעשו שינויים כלשהם בקשר לסולמות החנות לאחר התאונה בה נפגע התובע לטענתו. לחלופין, ביקש הנתבע למנות מומחה-יועץ רפואי בתיק לבחינת הקשר הסיבתי בין התאונה הנטענת לבין פגיעות התובע.

דיון והכרעה

10. הצדדים חלוקים, כאמור, בשאלת קיומה של תאונת עבודה כהגדרתה בסעיף 79 לחוק: "תאונה שאירעה תוך כדי עבודתו ועקב עבודתו אצל מעבידו או מטעמו."

11. בקביעה העובדתית אם היתה תאונה אם לאו, יש לייחס משקל רב לאנמנזה - הרישומים הרפואיים הסמוכים למועד הפגיעה הנטען, מתוך ידיעה, שהיא פרי הניסיון, שרישומים אלה מהימנים ומדויקים ובית הדין יעדיף על גרסאות מאוחרות יותר (ר' דב"ע מב/0-160 אבו ערב עלי - המוסד לביטוח לאומי, פד"ע טו 281). אנמנזה מעין זו משמשת לא פעם לסתירת גרסת המבוטח, ויש ותסייע לגרסתו (ר' דב"ע נא/0-169 גדעון גואטה - המוסד לביטוח לאומי).

12. נקדים אחרית לראשית ונאמר כי התובע לא שכנע אותנו כי ביום 2.2.08 אירע לו אירוע תאונתי במהלך עבודתו. טעמינו יובאו להלן.

13. גרסת התובע בדבר הנפילה מסולם בעבודה לא נתמכה בגרסת המעסיק, מר רסמי מג'אדלה, שהוזמן לעדות מטעם התובע, ואף לא בתיעוד הרפואי שצורף על ידו. אין חולק כי לתאונה הנטענת לא היו עדים, אך בניגוד להצהרת התובע, בטופס ההודעה לנתבע, כי מסר הודעה על האירוע למנהל ביום האירוע (ר' מוצג נ/3, עמ' 2), הכחיש המנהל בתוקף בעדותו כי נמסרה לו הודעה כזו על ידי התובע, והעיד כי רק לאחר כחודש - חודשיים מהמועד הנטען, פנה אליו התובע לראשונה בטענה כי נפל בעבודה ובדרישה לקבל טופס בל/250, כפי שאכן נמסר לו (ר' עמ' 8 לפרוטוקול, ש' 23-9).

בחקירתו הנגדית שינה התובע גרסתו וטען כי ההודעה על פגיעתו בעבודה נמסרה תחילה לעומר מג'אדלה (ר' עמ' 3 לפרוטוקול, ש' 25-27), אשר אף שחרר אותו לטענתו למנוחה בביתו; ודוק, גם מעדותו של עומר עלה כי אינו יודע דבר על התאונה הנטענת (ר' עמ' 17 לפרוטוקול, ש' 20-21). טענת התובע בסיכומיו, כי עומר שינה גרסתו בהמשך העדות והודה כי התובע מסר לו אודות הנפילה, אינה מדויקת, וזאת משעיון בפרוטוקול הדיון מלמד, כי תשובה זו של עומר ניתנה ביום 22.11.11 על רקע ובהמשך לעדותו כי "לפני חודש וחצי הוא הגיע אלי לעבודה עם יד שבורה או משהו ואמר לי נפל בבית אמרתי בסדר. אחרי 10 ימים הוא אמר לי שהוא יוצא לחופש מחלה ל-10 ימים ואמרתי בסדר והוא לא חזר לעבודה"; ולכן כשנשאל עומר "אתה יודע שהוא נפל?" השיב כי "אני לא יודע. הוא אמר לי שהוא נפל אני לא ראיתי" (ר' עמ' 19 לפרוטוקול ש' 14-25) - מכאן, שאין בתשובה זו של עומר כדי לאשר את גרסת התובע בדבר נפילתו מסולם בעבודה ביום 2.2.08. עדויות המנהל, רסמי מג'אדלה ועומר מג'אדלה, עשו עלינו רושם אמין ומהימן, והתובע לא השכיל להרים את נטל ההוכחה, כי נמסרה להם, או לכל אחד אחר, ביום 2.2.08 הודעה על הפגיעה הנטענת בעבודה.

יתרה מזו, תמוהה בעינינו העובדה כי על אף פנייתו הסמוכה של התובע לקבלת טיפול רפואי, ביום 3.2.08 למחרת יום הפגיעה הנטען, לא צוין דבר במסמכי הרפואיים אודות אירוע הנפילה הטרומתי, כפי שתיארו התובע לפנינו, ותחת זאת נרשם במפורש כי התובע מתלונן על "כאבי שרירים מעל רגל ימנית בחלק ירך ימני אחורי ושוק. מזה כ-5 חודשים." רישום זה סותר את גרסת התובע, ולמצער ניתן היה לצפות כי התובע יתלונן על הכאבים הנטענים בגבו, וכי לכל הפחות יתאר בפני אחד הרופאים, אצלם טופל בהמשך, את שאירע בעבודתו, ולא כך היה. כל הביקורים אצל הרופאים סווגו כ"ביקור רגיל", כאשר רק ביום 17.2.08 תיאר התובע לראשונה את אירוע הנפילה לפני הרופא ורק ביום 7.10.08 הונפקה לו תעודת רפואית ראשונה לנפגע בעבודה. בהקשר זה נציין, כי עדות התובע בחקירתו הנגדית כי מסר לרופאיו אודות התאונה והדבר באופן תמוה לא נרשם על ידם, לא הניחה כלל את דעתנו.

עוד נוסיף, כי גם אם היינו מקבלים את טענת התובע בסיכומיו, כי נפלו סתירות בעדויות רסמי מג'אדלה ועומר מג'אדלה בכל הנוגע לשינויים שבוצעו לכאורה בסולמות החנות, אין בכך כדי להוביל אותנו למסקנה בדבר התרחשות אירוע הנפילה של התובע ביום 2.2.08, כאשר לעניין התרחשות התאונה הנטענת על ידי התובע, הן המנהל והן עומר העידו בבירור כי לא ידוע להם דבר אודות "תאונה".

14. בטרם סיום נציין כי התובע עשה עלינו רושם בלתי מהימן, מגמתי ומניפולטיבי, שלאורך כל הדרך ניסה לתקן ולשפץ את העדויות של עדיו, שהעידו דברים שלא היו נוחים לו. עדיו של התובע, רסמי מג'אדלה ועומר מג'אדלה, היו מהימנים בעינינו בכל הנוגע לנושא הרלוונטי לתביעת התובע והוא האירוע הנטען, ומשעדים אלה העידו שלא בטובתו, מבקש התובע להופכם לעדים לא מהימנים, ברם אין אנו תמימי דעים עם התובע ואין אנו מקבלים את טענתו.

15. משאלה פני הדברים והתובע לא השכיל להוכיח קרות אירוע תאונתי ביום 2.2.08 בעבודתו - התביעה נדחית.

16. משעסקין בתביעה מתחום הביטחון הסוציאלי - אין צו להוצאות.

17. לצדדים זכות ערעור לבית הדין הארצי לעבודה בירושלים תוך 30 יום מקבלת פסק דין זה.

ניתן היום, א' באדר תשע"ג, (11 בפברואר 2013), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם.